

Ölmeye Yatmak

Adalet Ağaoğlu

Download now

Read Online →

Ölmeye Yatmak

Adalet A?ao?lu

Ölmeye Yatmak Adalet A?ao?lu

Ölmeye Yatmak (1973); Adalet A?ao?lu'nun, geni? tarihsel ak??lar? "dar zamanlar"da keskinle?tiren tekni?iyle edebiyat?m?za yepyeni bir soluk katt??? ilk roman?.

Bir yanda, Aysel'in saat 7.22'den 8.49'a "ölmeye yatt???" otel odas?nda kad?n, ö?retim üyesi ve ayd?n kimlikleri ekseninde kendisiyle hesapla?mas?; öte yandaysa, Ankara dekorunda, 1938'den 1968'e, "i?ba??ndaki" Atatürk sonrası Cumhuriyet ku?aklar?n?n "dü?lenen-olan" sarkac?ndaki bireysel ve toplumsal tarihleri...

Adalet A?ao?lu (1929); '50'li y?llarda ba?layan oyun yazarl???ndan '70 sonrası'nda h?z alan roman, öykü, deneme ve günce yazarl???na, Cumhuriyet dönemi edebiyat?m?z?n en önemli ustalar?ndandır.

Ölmeye Yatmak Details

Date : Published 2013 by ?? Bankas? Kültür Yay?nlar? (first published 1973)

ISBN : 9789754588620

Author : Adalet A?ao?lu

Format : Paperback 485 pages

Genre : Asian Literature, Turkish Literature, Cultural, Turkish, Fiction, Roman

 [Download Ölmeye Yatmak ...pdf](#)

 [Read Online Ölmeye Yatmak ...pdf](#)

Download and Read Free Online Ölmeye Yatmak Adalet A?ao?lu

From Reader Review Ölmeye Yatmak for online ebook

Baris Ozyurt says

"Belki biz gerçekten alevler ortasında bir gül bahçesinde yaşıyorduk."(s.91)

Serbay GÜL says

Net hatırlamamakla birlikte 6 -7 sene önce okumuştum ve bu kitapla ilgili bir anım vardı. Asansörde kuzenimin eyle iniyorduk ve birden elimde kitabı gördü ve ' Ben hep kitaplara başlamadan önce , ilk ve son paragrafları okurum' demişti. Ben de merak edip öyle yaptım. Ve kitabın başlangıcıyla, sonunun başlanmasını nasıl muhteşem olduğunu fark ettim. Yani o yüzden bu yaptığımı siz yapmayın. (SPOLER) Aysel'in otele girişiyle başlayıp , otele çökmesiyle biten muhteşem bir kitap.

Kitap, Dar Zamanlar üçlemesinin ilkidir. 'Ölmeye Yatmak' Türk Edebiyatının kesinlikle en önemli , en kendine has eserlerinden biri. Aysel karakterimiz üzerinden gencecik bir cumhuriyet kadının yer edinme çabası , bireyin kadınlık ve özgürlük arasında sıkışıp kalmasını anlatıyor. Aysel üzerinden koca bir memleketin sorunlarına, bunalımlarına , memleketin rengine, ruh haline tanıklık ediyoruz. Muhteşem analizler ve tanıklıklarla dolu gılgri karamsarlıkta muhteşem bir eser. Kesinlikle okunmadan -ölmeye yatılmaması- gereken kitaplardan birisi.

Ludmilla says

Bu kitabı ilk okuyuşumun üzerinden on yıl geçmişi neredeyse... O zamanlar param yoktu, kütüphaneden almıştım. Devamını da okuyucular bir türlü iade etmediğinden aylar sonra okuyabildim. Sonra işe girince ilk yaptığım şeylerden biri Ölmeye Yatmak ve Bir Düğün Gecesi'ni kitaplığımıza katmak oldu, yeniden okurum, gözümün önünde olsunlar diye. Kışmet bu haftayaymış. Yeniden okuyuşumun da eskisi kadar keyif vereceğini düşünmemiştim kitabı elimde alırken. Bu hafta Bir Düğün Gecesi'ni de okumayı planlıyorum, tekrar. Bakalım o da aynı keyfi verecek mi?

Nihan Kanar says

İlk kez okudum Adalet Aşoğlu'nu, Cumhuriyet'in ilk yıllarına bambaşka bir taraftan bakmış oldum, yalnız çok aşırı ilerliyor okurken, bunaltırsa daha iyi olurdu. Başka bir kitabından tekrar Adalet Aşoğlu'nu okuyacaktım.

Yasemin says

This book impressed me so much when I read it. It was actually for a class, and I was supposed to write a comparative paper about it. It was definitely a very nice account of different stages of the society, and the

daily dilemmas of people. Years later I was lucky- and cheeky enough to give my short paper to Ms. Agaoglu, when she was giving a talk at my university. I just wanted to share my work with her, and included my name and contact information just in case. And she did call me. I was astonished, and really appreciated it that she took time to not only read my paper but to call me and comment on it. We discussed about half an hour on the phone. I'm grateful to her for doing this.

Derya Karata? says

Birçok karakterin hikayesinin bir arada verildi?i bu kitapta Adalet A?ao?lu modernle?meye çal??an Türkiye'de bir insan panoramas? sunuyor. Ba? karakter Aysel'in özelinde bu modernle?menin etkilerine daha yak?ndan bakmam?z? da sa?l?yor. Yaln?z kitapta baz? yerlerde epey detayl? bilgiler var ki bu bilgiler karneyle da??t?lan ekme?in fiyat?na kadar gidiyor bazen de radyo haberleri tek tek yaz?l?yor. Bilgilendirici olsa da bu tip k?s?mlar?n kitab? bo?du?unu dü?ünüyorum. Bunun yerine her bir karakterin özelli?ine belki daha çok de?inilebilirdi.

Gokhan Toka says

Huzur, ?çimizdeki ?eytan, Saatleri Ayarlama Enstitüsü ve hatta Tutunamayanlar gibi romanlarla konu aç?s?ndan kesi?mekte. 1930'lardan, 70'lere uzanan bir tarihçede, Türkiye'deki s?? modernle?me hareketinin savurdu?u ve i?reti k?ld???, birbirinden farklı karakterlerin kesi?en öykülerine bak?yoruz. Çok karakterli bir anlat? olmas?na ra?men, birey olarak ön plana ç?kan yaln?zca "ölmeye yatan" aysel karakteri oluyor, di?er karakterler ise derinliksiz birer figür olarak kal?yorlar. Bunun s??l??? anlatmak üzere benimsenmi? bilinçli ve hatta kaç?n?lmaz bir tercih oldu?unu dü?ünüyorum. Zira yazar kitab?n büyük bölümünde, kimi zaman gazete küpürleri kimi zaman mektuplar üzerinden çok uzun bir zamana yay?lan ve ülke tarihine yön veren olaylar? aktar?yor. Bu yöntem aysel karakterini derinlik perspektifi aç?s?ndan güçlendiriyor ama ayn? zamanda kitab? yer yer örneklemeli bir tarih kitab?na dönü?türdü?ünden eserin roman gücünü de azalt?yor. Ba? karakterin kad?n olmas?, bask?c? toplum yap?m?zdan ötürü karakter ve arkaplan z?tl???n?n boyutunu çarp?ml?yor ve ki?inin üzerine yüklenen rollerden s?yr?larak bireyle?meye uyan???n?n anlat?s?n?n ?iddetini güçlendiriyor.

Özgür Tekin says

Aysel, bir cumhuriyet kad?n?, bir otel odas?nda ölmeye yat?yor. Bunu neden ve nas?l yap?yor pek bir fikir edinemiyoruz. Kitab?n bir bölümünde Aysel'in kafa sesinin anla??lmazl???nda bir "belki" ile kar??la??yoruz o kadar.

Cidden bu kitab?n ismi niye ölmeye yatmak olarak seçilmi? anlamad?m. Bana göre ismi "Pus"* olmal?ym???. Çünkü kitab?n anlat?m tarz?nda ve anlatt??? karakterlerin kafas?nda bir türlü kaybolmayan bir pus var. Yazar?n ba?ar?s? olarak kabul ediyorum; çünkü ayn? pus okuyucunun da zihnine yerle?iyor. Okurken s?k s?k annemin bana çocukken söyledi?i bir ?ey akl?ma geldi: "Allah zihin aç?kl??? versin!" Zihin aç?kl??? çok mühim.

Anlad???m kadar?yla Adalet A?ao?lu'nun Cumhuriyet sonrası Türkiye'si'nde gözlemledi?i ve ele?tirdi?i temel mesele, toplumu çevreleyen de?erler karma?as?. Kendilerinden beklendi?i gibi olamayan, eskiye

dönemeyen, bugünü anlamadıkları gibi yarın da doğru dürüst göremeyen insanlar.

Ünlü, tarihi karakterler de var: Erdal İnönü, Nazım Hikmet gibi. Birçok farklı efilimde karakter gelip geçiyor sayfaların arasından. Hemen hiçbirisi büyük bir adanmla yaptıkları şeylerin nedenleri konusunda kendinden emin değil. "Niye" sorusunun bir cevabı yok. Belki de yazarın elatirisi de bu: sebepler konusunda insanlar ikna olmamışlar. Korumaya çalanlar ykmak için sebepleri olanlardan daha fazla zarar veriyor. Kutuplaşmalar, keskin sınırlar nesilleri yok ediyor. Hayat anlamaya çalırken istediğiniz sınırları çizin kafanızda; ama hayatı yaarken aynı sınırları insanlara dayatamazsınız.

Bu kitap "Dar Zamanlar" üçlemesinin ilk kitabı. Bu ilk cildin sonunda Aysel'in otel odasından canlı ama ciddi sorunlarla karşılaşmı görüyoruz. Kafa sesi, Aysel'in yavaştan kafayı çizmeye başladığını gösteriyor. Evli ama hayatında kocası hariç iki erkek daha var. Sempatik bir karakter değil ama belki bir sonraki ciltte Aysel'i az da olsa anlarm diye ümit ediyorum. Neden ölmeye yattı, neden vazgeçti?

Serinin ikinci kitabı, ilkinden 6 yıl sonra yazılmış ve büyük başarı kazanmış. Muhtemem bir açılım cümlesi ile başlıyor: "ntihar etmeyeceksek içelim bari."

Net'te "Dar Zamanlar" üçlemesi hakkında bir yığın inceleme, tez, yazı var. İkinci cildi okuyup hepsine göz atalım.

Okuyup okumama konusunda tavsiye istiyorsanız; karanlık, belirsiz, karton karakterlerden hoşlanmıyorsanız ve entelektüel merakınız zayıfsa hiç bulaşmayın. Özellikle Aysel'in karmakarışık iç sesini anlamayarak okumak zor iş. Ama kişisel olarak ben, Adalet Aaoğlu'nu başarıyla buluyorum; kitapları okumaya ve üzerinde düşünmeye, tartışmaya değer.

*Pus:

1. görüşü çok azaltmayan hafif, nemli sis.
2. gözde bulanık görüş, göze inen ak perde, akbasma.

Sinem says

üçlemenin ilk kitabı olması sebebiyle diğerlerini okumadan puanlama yapmak doğru değil aslında ama tek başına bu puan uygun gibi geldi. devam kitapları okuyunca puanlamada değişiklik yapma hakkımı saklı tutuyorum.

tepeden inme modernleşme neden çalınmadı üzerine epey düşünmü Adalet hanım. elinden geldiince de anlatmış.

bana baya kendini ispat kitabı geldi bu kitap öte yandan da edebi olarak cesur davranmaktan çekinmeyen bir yazar olduğunu çizimi gibi. çünkü kitabın türü roman olsa da tarz itibarıyla roman değil. mektup var, günlük var, monolog var, başlıca hikayeler var, gazete bile var.

olaydan ziyade durum kitabı, zaten birden fazla türü denerken bir yandan olaylar silsilesi olsa kitabı yorardı diye düşünüyorum. durum kitabı olduğu için de büyük bir kurgu beklemeden okumamı tavsiye ederim. bir yandan durum tasvir ederken bir yandan da sürekli soru sorması da çok iyi. kitaptan başlıca şeyler düşünmeye sevk ediyor insanı. serinin devamı bakalım nasıldır.

Elif Derin says

kitabın başlangıcındaki Dündar öğretmenin "irfan ordusu" öğrencileri için düzenlediği müsamere töreni ile sonlara do?ru Aysel'in otel odasında gördüğü rüya Türkiye'de son yüzyılın sosyolojisinin özetidir aslında. roman eğitim sisteminin dayattığı modernlik ile bir türlü bağdaşmayan kültürel altyapının Dündar öğretmenin "irfan ordusu"nun nasıl kimlik bölünmelerine maruz bırakıldığını, ne modern cumhuriyete ne ait oldu?u aileye ya da kültüre yaranamay?p ya?ad?klar? bocalamay? anlatıyor. sosyolojik okumalardan ho?lananlar için tavsiye edilebilir bir kitap. A?ao?lu'nun amacına ulaştığını ve başarılı oldu?unu düşünüyorum. halihazırda ülkemiz bir tencere etli dolma ile türkiyeyi ileriye taşıyacak buluşlar arasında bir türlü dengeyi tutturamam?? bireylerle dolu.

Siobhan Hawthorne says

Merci à Babelio et aux Éditions Turquoise pour l'envoi de ce livre en échange d'une chronique honnête.

Le roman suit des personnages sur plusieurs années et dans des environnements assez différents – comme tout bon roman choral j'imagine. J'aime beaucoup le style de narration à plusieurs voix mais j'avoue avoir eu des difficultés à plusieurs reprises pour comprendre qui parlait à quel moment... Certaines coupures visuelles ne signifient pas toujours la même chose, ce qui m'a un peu perdu puisque dans un même chapitre, il est possible de changer de point de vue après un simple saut de paragraphe.

Les personnages ne sont pas tous attachants, certains points de vue sont donc particulièrement longs à suivre, et je n'arrive toujours pas à savoir si le caractère antipathique est voulu par l'auteure ou si le personnage en question ressort ainsi seulement à mes yeux. Pour la plupart des personnages en revanche, c'est très intéressant de pouvoir observer leur évolution de l'enfance jusqu'à l'âge adulte, et puis, même ce personnage antipathique ne m'a pas empêché d'apprécier le roman. D'ailleurs, l'auteure arrive parfaitement à donner des voix propres à chaque personnage, le style est très différent selon que ce soit le journal intime d'un tel, les pensées d'un autre, etc.

Globalement, c'est une histoire très dense puisque énormément de choses y sont dites et surtout, le roman est totalement ancré dans l'Histoire et le contexte du pays. Si vous avez des connaissances sur la Turquie de la Seconde Guerre mondiale, je pense que vous n'aurez aucun mal à accrocher du début à la fin.

Malheureusement, je ne connais rien de la Turquie et je me suis donc sentie un peu perdue à certains moments, mais je suis ravie d'en avoir appris plus sur ce pays et son histoire. Je pense aussi qu'à cause de ce manque de connaissance de ma part, j'ai dû louper des références évidentes qui auraient pu rendre l'histoire d'autant plus intéressante.

Des sujets très divers sont abordés tout au long du récit, beaucoup de politique mais surtout, les impacts des décisions des leaders du pays sur les habitants, notamment concernant la modernisation et l'occidentalisation du pays, qui ne met pas tout le monde d'accord. On retrouve particulièrement les avis divergents des personnages au sujet de la position des femmes et des filles : alors que le pays encourage les filles à suivre une éducation, la famille d'Aysel n'est pas de cet avis, ce sera donc un de ses combats. On remarque également une hiérarchie sociale très fixe, où les citadins et personnes de bonnes familles n'ont rien à voir avec les « paysans », qui ne sont pas bien considérés.

Jusqu'à ce matin-là, toutes ces pédicures, ces manucures, ces applications pour le visage, ces crèmes de nuit et ces produits de jour, ce talc que je me tamponnais sous les aisselles et un peu partout, tout cela m'avait semblé nécessaire à ma santé, à mon bien-être, autant d'obligations sans aucun rapport avec ma féminité. Mais ai-je été moi-même une seule fois ? Avons-nous été un jour nous-mêmes ? Y a-t-il le moindre espace dans ma vie où l'on n'ait pas rapporté ces obligations ? Les dix dernières heures que j'ai comblées avec Engin en étaient-elles dépourvues ? Non. Je ne veux pas y penser. Je suis en vacances. Mais comment sent ma peau ? J'ai aussitôt remonté la manche de mon gilet et senti le haut de mon bras ; sans percevoir grand-chose.

Malgré tout ce que j'ai pu trouver d'intéressant dans ce roman, je pense tout de même que globalement, je suis passée un peu à côté. Je n'ai pas compris ce que le roman voulait transmettre, son message. Le postulat de base – Aysel qui va se coucher pour mourir – est bien sûr des plus étranges et je m'attendais à une explication, mais aucune ne vient. Peut-être que je n'ai pas assez d'éléments de contexte pour comprendre le roman, mais il me semble tout de même qu'il aurait pu être plus clair, plus accessible (dans sa narration et sa présentation également). En revanche, j'ai absolument adoré le fait que le traducteur conserve certains mots signifiants en turc, et qu'il nous donne des éléments de compréhension dans les notes de bas de page. À la fin, on retrouve une note sur la translittération et la prononciation du turc (qui aurait sérieusement dû se trouver au début du roman d'ailleurs), mais aussi une chronologie des événements importants de la Turquie et une carte du pays et des endroits significatifs du roman.

Yunusemre Yener says

Ölmeye Yatmak iki hat üzerinden ilerliyor. Birincisi ta?rada cumhuriyet neferi bir ö?retmenin e?itimini alan ö?rencilerin -genç cumhuriyetin yeti?tirece?i ilk “irfan sahibi” neslin- mezuniyetlerinden sonra tuttuklar? günlükler, birbirlerine yazd?klar? mektuplar ve yazar?n araya s?k??t?rd??? bültenlerden olu?urken ikincisi bu ö?rencilerden birisi olan Aysel'in y?llar sonra ölmeye yatt??? bir otel odas?ndaki dü?üncelerinden mürekkep.

Birinci hat üzerinde benim sorunlu buldu?um durum gençlerin hepsinin belli rolleri temsil etmekle birlikte ortak noktalar? olan Atatürk çocu?u olmak, uygar olmak, vatana faydal? olmak motivasyonunun çizdi?i s?n?rlar?n d???na hiç ç?kmamalar?, ç?kmay?nca da iç çat??malar? olan roman karakterleri olmak yerine yazar?n ellerine tutu?turdu?u metinleri okuyan piyes çocuklar?na dönü?meleri.

Ho?land??? k?zla konu?may? bile modernlik oldu?u için isteyen, en az?ndan kendine öyle telkin eden Galatasaray Liseli Ayd?n, bir i?e girince “memlekete faydal? bir insan olaca??m” diye sevinen Ali, ?lhan gibi karakterler biraz daha derin anlat?lacak potansiyel bar?nd?rmalar?na ra?men üstünkörü geçilmi?. ?rfan sahibi, uygar, memlekete faydal? nesil ana ?emsiyesi alt?nda her biri kendilerine biçilen alt rollerden - frankofon,solcu,ülkücü- eser miktarda sergileyip kayboluyorlar. Bu

?ematizm acaba Türk modernle?mesinin yüzeyselli?i ve temelsizli?inin roman ki?ileri üzerindeki tezahürü olarak yazar taraf?ndan bilinçli olarak m? tercih edildi diye kendi kendime dü?ünmedim de de?il. Nitekim yeti?kin Aysel'in monologlar?nda onun yüce idealler pe?inden ko?arken, bir insan için, özellikle cumhuriyetin örnek ald??? bat? medeniyeti normlar?na uygun yeti?mi? modern bireyler için bu yüce ideallerden daha önce gelen ki?isel mutluluklar?n? arama sürecinin yak?n?ndan bile geç(e)medi?ini görüyoruz. Kocas?yla gitti?i klasik müzik konserinden sonra bu müzi?i sevdi?i, ruhunu besledi?i için vs. de?il, kendisine verilmi? ödevi ba?ar?yla yerine getirmi? oldu?u için mutlu olmas? Türk entelijansiyas?ndaki olmam??l??a çok güzel bir örnek. Bu damar kitab?n en sevdi?im yönü oldu.

Öte yandan yukar?da bahsetti?im yazar?n arada dünyada olup bitenlerle ilgili bülten geçmesi roman?n bütünlü?üne zarar verse de Attlee a?a?? Nehru yukar? derken döneme ait k?t bilgilerimi hat?rlamama veya

yanl?? bildiklerimi ara?t?rmama vesile oldu?undan beni pek rahats?z etmedi. Bu bilgiler zahmete girilip gazete kupürü format? yerine bir ba?lama oturtularak verilseydi daha güzel olurdu ama “can?n sa?olsun Adalet Abla” demekten ba?ka yapacak bir ?ey yok. Ciddi girdiydim girizgahta, sonda c?v?mayayd?m iyiydi.

Kitapcikedisi says

Okumakta geç kald???m, buna da çok hay?fland???m bir kitap oldu. Her ?eyden evvel oldukça objektif ?ekilde Cumhuriyet dönemi insan?na dair bir ele?tiri olmu?. Toplumunu olu?turan ögelerin ne denli birbirinden ayr?k olduklar?n? çok iyi örneklerle aç?klam??; toplumun farklı kesimlerinden olan Aysel, Ayd?n, Ali, Engin ve di?erlerinin gözünden. Çok çok ba?ar?l?.

Hacer Capraz says

Beni paralyze etti.

I??l says

Çok farklı ve özel bir kitap. Vatan sevgisi, de?i?en siyasi e?ilimler, insan ili?kileri... Kimi yerde yüre?imi ac?tt? kimi yerde ise oldukça dü?ündürdü. Ancak Aysel'i anlayabilmek için bu kitap tek ba??na yeterli de?il gibi gözüküyor.

Neden bilmiyorum, kitap içerisinde beni en çok etkileyen k?s?m ?uydu (s.375): "...Yine de, yine de ne eksikti o ak?am? Öldürücü bir ?ey eksikti. Tamamlanamayacak bir ?ey. Bir türlü bütünlenemeyecek... O ?ey'e özlenen anlamlar yüklenemeyecek...Yer yerinden oynasa Ayd?n yan?ndakinin, sadece bir kad?n oldu?unu unutamayacak. Yan?ndakinin insanlar içinde bir insan oldu?unu dü?ünemeyecek..." Üzücü ama gerçekli?i ile ezici bir tespit.
